

Inspreekbeest de Samenleving 5/6/14

Aan : Raadsleden van de Commissie Samenleving Haarlem

Van : WijZijnDeThuiszorgHaarlem/Abvakabo FNV

Datum : 5 juni 2014

Geachte raadsleden,

Wij zijn een groep actieve kaderleden van de vakbond ABVAKABO FNV, georganiseerd in de groep WijZijnDeThuiszorgHaarlem. Wij zijn werkzaam in de huishoudelijke zorg bij diverse thuiszorgorganisatie in Haarlem en omstreken.

Al jarenlang zetten wij ons in voor het behoud van goede huishoudelijke zorg voor onze cliënten, de burgers van Haarlem e.o.

Onze cliënten zijn zonder onze hulp vaak niet in staat om een zelfstandig bestaan te behouden. Het welzijn van onze cliënten, maar ook het behoud van onze banen, is voor ons erg belangrijk. Daarom willen wij reageren op het raadsstuk dat gaat over ons werk, de huishoudelijke thuiszorg.

Wij willen graag reageren op het raadsstuk "uitwerking lichtste vorm van hulp bij het huishouden" dat u op 5 juni in de commissie Samenleving bespreekt.

Ten eerste zijn wij blij dat er gekozen is om de huishoudelijke zorg als maatwerkvoorziening te blijven aanmerken. In onze ogen wordt hiermee gekozen voor een professionele oplossing voor de vraag naar huishoudelijke zorg. Echter, wij maken ons, samen met de ParticipatieRaadHaarlem, grote zorgen of er na invoering van dit plan nog wel voldoende goede zorg aan de mensen kan worden gegeven met het gewenste resultaat. In deze brief werken wij onze bezwaren en eventuele oplossingen verder uit.

Er wordt gekozen voor een resultaatgerichte financiering, terwijl er tegelijkertijd een enorme bezuiniging moet plaatsvinden. Wij zien dat de bezuiniging helemaal wordt afgewenteld op de mensen die de zorg nodig hebben: die krijgen minder zorg of moeten veel meer zelf gaan betalen, terwijl wij ons afvragen of dat geld er wel is. En de bezuiniging wordt afgewenteld op ons. Onze banen en inkomens staan op het spel. Kortom, wij zetten grote vraagtekens bij de ambitie van de gemeente.

Conclusie:

De gemeente Haarlem schaft de huishoudelijke zorg niet af, maar de zorg wordt minder, wat ook neerkomt op afschaffen, omdat het gewenste resultaat, namelijk een schoon huis, helemaal niet meer behaald kan worden.

Vragen voor ons zijn dan ook: wie bepaalt wat een schoon huis is? Bepaalt de gemeente dat? De aanbieder? De professionele zorgverlener? Of het beschikbare budget?

Als oplossingen raden wij aan dat in de nota beter beschreven wordt:

- Welke duidelijke mogelijkheden de gemeente biedt aan mensen die straks tussen wal en schip gaan vallen omdat ze te weinig (professioneel goede) zorg krijgen.
- Dat huishoudelijke zorg verlenen aan kwetsbare burgers een vak is en dat die zorg dus moet worden verleend door mensen die daarvoor opgeleid zijn en/of duidelijke kennis en ervaring hebben met het omgaan met kwetsbare mensen.
- Dat de kwaliteit van de zorg in termen van te behalen resultaten duidelijker moet zijn en wie waarvoor verantwoordelijk is. Enkel zo weten wij wat er van ons verwacht wordt en weten onze cliënten waar ze op kunnen rekenen. De termen 'een schoon en leefbaar huis' zijn dan veel te vaag.
- Hoe de werkgelegenheid en inkomens van de zorgmedewerkers in de huishoudelijke zorg behouden en beschermd gaat worden.

- Dat zorg een investering is in de samenleving zodat mensen mee kunnen blijven doen, veilig zijn en zo gezond mogelijk kunnen blijven. Wij missen deze visie totaal in het stuk van de gemeente.

Voldoende Zorg met gewenst resultaat

In de nota worden de nadelen genoemd van de resultaatgerichte bekostiging waarmee de gemeente wil gaan werken. Wij zien deze nadelen ook. En kunnen deze direct vertalen naar onze dagelijkse praktijk en dat van onze cliënten.

1. Een versobering in het aanbod vanuit de aanbieder voor de burger. Er vindt een vermindering van schoonmaakactiviteiten plaats.

De gevolgen zijn:

- mensen en huizen vervuilen.
- Mensen gaan huishoudelijke klusjes maar zelf proberen te doen, terwijl ze dat niet kunnen. Hierdoor zullen veel vaker ongelukken gaan plaatsvinden (mensen vallen, glijden uit, etc.).
- Er zullen meer onveilige situaties ontstaan, met zelfs kans op overlijden. Niet alleen voor de kwetsbare mensen maar ook voor hun burens/straat; bijvoorbeeld gas aan laten staan, bedorven voedsel eten, etc.. Zowel huisartsen als brandweer hebben landelijk al voor deze zaken aandacht gevraagd. Wij delen hun zorgen.
- Als de thuiszorg minder komt, valt de signalering weg en vroegtijdige deméctie en andere gezondheidsproblemen worden, met alle gevolgen, veel later ontdekt (zorg wordt duurder), mensen verliezen daardoor veel sneller hun onafhankelijkheid en zullen niet langer thuis kunnen blijven wonen.
- Er zijn mensen die echt niemand anders hebben dan de thuiszorgmedewerker. Als deze wegvalt of minder vaak komt dan vallen deze mensen in hele grote eenzaamheid en verwaarlozing.

2. Er is slechts een beperkte besparing mogelijk op de uitvoeringsorganisatie omdat het aantal hulp bij het huishouden niet substantieel zal afnemen.

Deze beperkte besparing gaat dus ten koste van de uitvoerende huishoudelijke zorg-medewerkers en de cliënten. Cliënten worden in een isolement gedreven, sociaal en/of financieel. Er komen de komende jaren veel 80-plussers bij. Ondertussen kunnen mensen minder snel meer naar een verzorgings- of verpleeghuis en er zijn ook in de psychiatrie steeds minder mogelijkheden. Onze bazen kunnen niet meer bezuinigen op overhead. De zorg zal moeten worden gepland en gecoördineerd. Sterker nog, er komen alleen maar extra taken bij als de zorgaanbieders de zorg moeten gaan indiceren en verdelen. Met minder geld betekent dat dus dat de cliënten minder zorg krijgen. Niet omdat deze zorg niet nodig is, maar omdat deze niet betaald kan worden. En wij krijgen te maken met een aanslag op onze lonen, onze contract-uren en onze arbeidsomstandigheden, die te zwaar zullen worden om gezond te kunnen blijven. Het is namelijk zwaar lichamelijk werk. We komen hier later nog op terug.

3. het experiment HbH.

Wij zijn van mening dat de mensen die thuiszorg krijgen het heel moeilijk vinden om te klagen. Dus het feit dat mensen geen klachten uiten wil niet zeggen dat de zorg voldoende is. Onze ervaring is dat mensen hun mond houden, omdat zij bang zijn dat zij dan nog minder uren zorg krijgen of hun vaste hulp kwijtraken.

Wij vragen ons ook af hoe de hulpen die in dit experiment hebben meegedaan de kwaliteit die zij hebben moeten leveren, hebben ervaren. Wij horen daar geen goede berichten over. Wij hebben begrepen dat deze experimenten zijn uitgevoerd met nieuwe medewerkers en nieuwe cliënten. Deze mensen weten dus niet beter en zien het verschil niet.

4. Spanning tussen kwaliteit en beschikbare middelen

De gevolgen voor de burgers van Haarlem zullen hiervan zijn:

- mantelzorgers raken nog meer overbelast dan ze nu al zijn en de relatie tussen bijvoorbeeld ouders/kinderen wordt verstoord
- de relatie tussen vrijwilligers, burens en vrienden verliest zijn vrijblijvendheid en wederkerigheid. De vraag is hoe de gemeente mensen wil stimuleren meer voor elkaar te zorgen en hoe professionele zorg aan kwetsbare mensen met vaak gedragstoornissen vervangen kan worden door burens en vrijwilligers.
- onze taken worden door veel verschillende mensen overgenomen, dit geeft veel onrust bij cliënten. Vooral mensen met deméantie, geestelijke beperking of psychische klachten zullen hierdoor in ernstige problemen komen. De veiligheid van mensen is ook in gevaar. Indien er zoveel verschillende mensen over de vloer gaan komen wordt het heel moeilijk bijvoorbeeld te voorkomen dat mensen geld en waardevolle spullen kwijtraken. Onder met name oudere cliënten leeft deze angst (Voor met name oudere mensen is dit een grote angst.)
- de mensen zullen boos worden op ons. Wij zijn namelijk degenen die de boodschap moeten gaan vertellen dat de zorg wordt verminderd of zelfs vervalst. De gemeente zal zich verschuilen achter de zorgaanbieder en de zorgaanbieder achter de gemeente. Wij zijn degene die bij de mensen thuis komen en alle problemen zien, signaleren en wij hebben geen enkele mogelijkheid om mensen te helpen of verder te verwijzen.

Effecten plan op de arbeidsmarkt.

Wij maken wij ons ernstig zorgen over de effecten van dit plan op de arbeidsmarkt van de huishoudelijke zorg. Wij willen u vragen hiervoor extra maatregelen op te laten nemen in de nota.

Wij zijn door deze nota erg bang en onzeker geworden over onze toekomst in de zorg. Wij zijn ook burgers van Haarlem en wij worden door dit beleid in armoede gedreven. Het is niet redelijk is dat de hele bezuiniging op de huishoudelijke zorg door ons wordt betaald.

Wij verzoeken u dan ook meer aandacht te schenken aan behoud van werk en inkomen van de professionals in de huishoudelijke zorg. Dit kan bijvoorbeeld bij de uitwerking van de nota door extra aandacht voor de arbeidsmarktproblemen middels:

- Redelijk tarief voor zorgtaken vaststellen
- Laat aanbieders bij de aanbestedingen op kwaliteit concurreren en niet op prijs
- Neem bij de aanbesteding op dat (nieuwe) zorgaanbieders verplicht zijn personeel van de verliezende partij over te nemen met behoud van rechten, en ook verplicht zijn de cliënten over te nemen.
- Verbied de schijnconstructie van de alfa hulp

Wij denken graag mee bij de verdere uitwerking van deze nota met de deskundigen binnen de gemeente. De Abvakabo FNV heeft hier in inmiddels in verschillende gemeenten goede ervaringen mee. Bijvoorbeeld in Gooi en Vechtstreek.

Dank voor uw aandacht,

WijZijnDeThuiszorgHaarlem

Contactpersoon: Cor de Beurs, vakbondsbestuurder Abvakabo FNV: 06-29524162

cdebeurs@abvakabo.nl